

Perintah untuk mengambil keterangan lanjut

147.—(1) Dalam menguruskan apa-apa rayuan di bawah Bab ini, Mahkamah Tinggi Syariah, jika difikirkannya bahawa keterangan tambahan adalah perlu, boleh sama ada mengambil keterangan itu sendiri atau mengarahkan supaya keterangan itu diambil oleh Mahkamah Rendah Syariah.

(2) Apabila keterangan tambahan diambil oleh Mahkamah Rendah Syariah, ia hendaklah memaklumkan keterangan itu kepada Mahkamah Tinggi Syariah yang sesudah itu hendaklah, dengan seberapa segera yang boleh, menyelesaikan rayuan itu.

(3) Melainkan jika Mahkamah Tinggi Syariah mengarahkan selainnya, tertuduh atau Peguam Syariannya hendaklah hadir apabila keterangan tambahan itu diambil.

Penghakiman

148. Apabila tamat pendengaran rayuan, Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah, sama ada dengan serta-merta atau kemudiannya pada suatu tarikh yang ditetapkan bagi maksud itu yang notis mengenainya hendaklah diberikan kepada pihak-pihak dalam rayuan itu, menyampaikan penghakiman di dalam Mahkamah terbuka.

Perakuan dan akibat penghakiman

149.—(1) Bilamana sesuatu kes yang dirayukan diputuskan oleh Mahkamah Tinggi Syariah di bawah Bab ini, ia hendaklah memberikan perakuan tentang penghakiman atau perintahnya kepada Mahkamah yang merekodkan atau menjatuhkan dapatan, hukuman atau perintah yang dirayukan itu.

(2) Bilamana sesuatu rayuan tidak ditolak, perakuan sedemikian hendaklah menyatakan alasan-alasan yang berdasarkannya rayuan itu telah dibenarkan atau keputusan Mahkamah Rendah Syariah telah diubah.

(3) Mahkamah yang kepadanya Mahkamah Tinggi Syariah memberikan perakuan tentang penghakiman atau perintahnya hendaklah sesudah itu membuat apa-apa perintah yang menepati penghakiman atau perintah Mahkamah Tinggi Syariah itu dan, jika perlu, rekod itu hendaklah dipinda mengikutnya.

Kematian pihak kepada rayuan

150. Tiap-tiap rayuan di bawah seksyen 137 hendaklah terhenti secara muktamad dengan kematian tertuduh, dan tiap-tiap rayuan lain di bawah Bab ini hendaklah terhenti secara muktamad dengan kematian perayu.

Kos

151.—(1) Tertakluk kepada subseksyen yang berikut, dalam semua prosiding di bawah Bab ini dan Bab 3, Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah mempunyai kuasa untuk mengawardkan apa-apa kos yang difikirkannya patut dibayar oleh pengadu kepada tertuduh atau oleh tertuduh kepada pengadu:

Dengan syarat bahawa tiada kos boleh diawardkan dalam mana-mana prosiding yang dibawa terhadap suatu perintah pembebasan.

(2) Kos itu hendaklah ditaksirkan oleh Mahkamah Tinggi Syariah pada masa ia memberikan keputusannya.

(3) Walau bagaimanapun, tiada kos boleh diawardkan sama ada terhadap atau memihak kepada Pendakwa.

BAB 2

DARIHAL RAYUAN KEPADA MAHKAMAH RAYUAN SYARIAH

Bidang kuasa Mahkamah Rayuan Syariah

152.—(1) Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah mempunyai bidang kuasa untuk mendengar dan memutuskan apa-apa rayuan oleh mana-mana orang yang disabitkan atau selainnya didapati bersalah atau oleh Ketua Pendakwa Syarie terhadap apa-apa keputusan yang dibuat oleh Mahkamah Tinggi Syariah yang menjalankan bidang kuasa asal jenayahnya, tertakluk kepada Ordinan ini atau mana-mana undang-undang bertulis lain yang mengawalselia terma-terma dan syarat-syarat yang berdasarkan rayuan-rayuan jenayah boleh dibawa.

(2) Jika seseorang tertuduh telah mengaku salah dan disabitkan atas akuan itu, maka tiada rayuan boleh dibuat kecuali tentang takat atau kesahan hukuman.

(3) Notis mana-mana rayuan oleh Ketua Pendakwa Syarie hendaklah diberikan oleh, atau dengan persetujuan bertulis daripada, pegawai itu sahaja.

(4) Rayuan boleh dibuat tentang sesuatu persoalan fakta atau persoalan undang-undang atau campuran persoalan fakta dan undang-undang.

(5) Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah juga mempunyai bidang kuasa untuk mendengar dan memutuskan perkara-perkara yang dibawa ke hadapannya mengikut seksyen 166 atau 167.

Notis rayuan

153.—(1) Tiap-tiap rayuan hendaklah dibuat dengan notis bertulis yang hendaklah difailkan dengan Pendaftar Mahkamah Tinggi Syariah, di tempat keputusan yang dirayukan itu telah diberikan, dalam masa empat belas hari dari tarikh keputusan itu.

(2) Tiap-tiap notis rayuan hendaklah menyatakan secara ringkas isi penghakiman yang terhadapnya rayuan dibuat, hendaklah mengandungi alamat di mana apa-apa notis atau dokumen berkaitan dengan rayuan itu boleh disampaikan kepada perayu atau kepada Peguam Syariannya, dan, kecuali jika notis rayuan itu diberikan secara lisan di bawah seksyen 156, hendaklah ditandatangani oleh perayu atau Peguam Syariannya.

Rekod prosiding

154.—(1) Apabila suatu notis rayuan telah difailkan, Hakim yang memberikan keputusan itu hendaklah, jika dia belum menulis penghakimannya, merekodkan alasan-alasan keputusannya secara bertulis, dan penghakiman bertulis atau alasan-alasan keputusan itu hendaklah menjadi sebahagian daripada rekod prosiding itu.

(2) Dengan seberapa segera yang mungkin selepas notis rayuan difailkan, Pendaftar hendaklah menyebabkan disampaikan kepada perayu atau Peguam Syariannya suatu salinan rekod prosiding itu.

Petisyen rayuan

155.—(1) Dalam masa sepuluh hari selepas tarikh penyampaian rekod yang disebutkan dalam seksyen 154 (2), perayu hendaklah memfailkan dengan Pendaftar Mahkamah Tinggi Syariah suatu petisyen rayuan dan lima salinannya yang dialamatkan kepada Mahkamah Rayuan Syariah.

(2) Tiap-tiap petisyen rayuan hendaklah ditandatangani oleh perayu atau Peguam Syariannya dan hendaklah mengandungi butir-butir tentang perkara-perkara undang-undang atau fakta yang berkenaan dengannya Mahkamah perbicaraan dikatakan telah silap, dan, kecuali dengan kebenaran Mahkamah Rayuan Syariah, perayu tidak boleh semasa pendengaran rayuan itu dibenarkan bergantung atas apa-apa alasan rayuan selain alasan rayuan yang dinyatakan dalam petisyen itu.

(3) Jika suatu petisyen tidak difailkan dalam masa yang ditetapkan oleh seksyen ini, rayuan itu hendaklah disifatkan telah ditarik balik, tetapi tiada apa-apa jua dalam seksyen ini boleh disifatkan sebagai mengehendak atau menyekat kuasa untuk melanjutkan masa yang diberikan kepada Mahkamah Rayuan Syariah oleh seksyen 158.

Tatacara jika perayu di dalam penjara

156.—(1) Jika perayu berada di dalam penjara, dia hendaklah disifatkan telah memenuhi kehendak seksyen 153 dan 155 jika dalam masa yang ditetapkan oleh seksyen-seksyen itu dia memberi kepada pegawai yang menjaga penjara itu notis rayuan sama ada secara lisan atau bertulis dan butir-butir yang dikehendaki dimasukkan dalam petisyen rayuan.

(2) Pegawai penjara itu hendaklah dengan segera menghantar notis dan petisyen itu atau yang berupa sebagai notis dan petisyen itu kepada Pendaftar Mahkamah Tinggi Syariah di tempat keputusan yang dirayukan itu telah diberikan.

Penghantaran rekod kepada Mahkamah Rayuan Syariah

157.—(1) Apabila perayu telah memenuhi seksyen 153 dan 155, Pendaftar Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah dengan segera menghantar kepada Mahkamah Rayuan Syariah empat salinan rekod

prosiding kes itu, bersama dengan empat salinan notis rayuan dan petisyen rayuan.

(2) Pendaftar Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah juga memberi responden atau Peguam Syariyenya suatu salinan rekod prosiding kes itu dan suatu salinan notis rayuan dan petisyen rayuan itu.

Rayuan selepas tamat tempoh dan kecacatan formal

158. Mahkamah Rayuan Syariah boleh menurut budi bicaranya, atas permohonan mana-mana orang yang ingin merayu yang dihalangi daripada berbuat demikian oleh sebab dia tidak mematuhi sesuatu formaliti atau sesuatu kehendak Ordinan ini, membenarkan sesuatu rayuan atas apa-apa terma dan dengan apa-apa arahan yang difikirkannya patut supaya keadilan substansial boleh dilakukan dalam perkara itu, dan boleh, bagi maksud itu, melanjutkan apa-apa tempoh masa yang ditetapkan dalam seksyen 153 atau 155.

Apabila rayuan dibuat terhadap pembebasan, tertuduh boleh ditangkap

159. Jika suatu rayuan dikemukakan terhadap sesuatu pembebasan, Mahkamah Rayuan Syariah boleh mengeluarkan waran yang mengarahkan supaya tertuduh ditangkap dan dibawa ke hadapannya dan boleh memerintahkan dia ditahan di penjara sementara menanti rayuan itu dibereskan atau boleh membenarkan dia diikat jamin.

Rayuan tidak boleh berkuat kuasa sebagai penggantungan pelaksanaan

160.—(1) Kecuali dalam kes-kes yang disebut dalam subseksyen (3) dan seksyen 159, tiada rayuan boleh berkuat kuasa sebagai penggantungan pelaksanaan tetapi Mahkamah perbicaraan atau Mahkamah Rayuan Syariah boleh menggantung pelaksanaan mana-mana penghakiman, perintah, sabitan atau hukuman sementara menanti rayuan atas apa-apa terma tentang jaminan bagi pembayaran apa-apa wang atau pelaksanaan atau ketaklaksanaan apa-apa perbuatan atau perjalanan mana-mana hukuman yang diperintahkan oleh atau

dalam penghakiman, perintah, sabitan atau hukuman itu sebagaimana yang difikirkan munasabah oleh Mahkamah.

(2) Jika perayu kesudahannya dihukum dengan hukuman pemenjaraan, tempoh selama mana pelaksanaan hukuman itu digantung hendaklah ditolak semasa menghitung tempoh hukumannya melainkan jika Mahkamah Rayuan Syariah memerintahkan selainnya.

(3) Dalam kes sabitan yang melibatkan hukuman sebat—

(a) hukuman itu tidak boleh dalam mana-mana kes dilaksanakan sehingga selepas habis tempoh masa notis rayuan boleh diberikan di bawah seksyen 153, atau apa-apa pelanjutan tempoh di bawah seksyen 158; dan

(b) jika notis diberikan sedemikian, hukuman itu tidak boleh dilaksanakan sehingga selepas rayuan itu diputuskan.

Notis mengenai masa dan tempat pendengaran

161. Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah menyebabkan notis mengenai masa dan tempat bagi pendengaran rayuan itu diberikan kepada pihak-pihak kepada rayuan itu.

Kuasa Mahkamah Rayuan Syariah

162.—(1) Semasa pendengaran sesuatu rayuan, Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah mendengar perayu atau Peguam Syariannya jika dia hadir dan, jika difikirkannya patut, responden atau Peguam Syariannya, jika dia hadir, dan boleh mendengar perayu atau Peguam Syariannya menjawab dan Mahkamah Rayuan Syariah boleh sesudah itu mengesahkan, mengakaskan atau mengubah keputusan Mahkamah perbicaraan, atau boleh memerintahkan suatu perbicaraan semula atau boleh menghantar balik perkara itu berserta dengan pendapat Mahkamah Rayuan Syariah mengenainya kepada Mahkamah perbicaraan, atau boleh membuat apa-apa perintah lain dalam perkara itu sebagaimana yang difikirkannya adil, dan boleh melalui perintah itu menjalankan apa-apa kuasa yang boleh dijalankan oleh Mahkamah perbicaraan.

(2) Semasa pendengaran sesuatu rayuan, Mahkamah Rayuan Syariah boleh, jika difikirkan bahawa suatu hukuman yang lain sepatutnya telah dijatuhkan, membatalkan hukuman yang dijatuhkan oleh Mahkamah perbicaraan dan menjatuhkan apa-apa hukuman lain yang diwajibkan oleh undang-undang, sama ada lebih atau kurang beratnya, sebagai menggantikan hukuman asal sebagaimana yang difikirkannya sepatutnya telah dijatuhkan.

Keterangan tambahan

163.—(1) Dalam menguruskan apa-apa rayuan dalam sesuatu kes jenayah, Mahkamah Rayuan Syariah boleh, jika difikirkannya bahawa keterangan tambahan adalah perlu, sama ada mengambil keterangan itu sendiri atau mengarahkan supaya keterangan itu diambil oleh Mahkamah perbicaraan.

(2) Apabila keterangan tambahan diambil oleh Mahkamah perbicaraan, ia hendaklah memaklumkan keterangan itu, dengan suatu pernyataan pendapatnya mengenai kes yang dipertimbangkan itu dengan mengambil kira keterangan tambahan itu, kepada Mahkamah Rayuan Syariah, dan Mahkamah itu hendaklah sesudah itu membereskan rayuan itu.

(3) Pihak-pihak kepada rayuan itu hendaklah hadir semasa keterangan tambahan diambil.

(4) Dalam menguruskan apa-apa rayuan dalam sesuatu kes jenayah, Mahkamah Rayuan Syariah boleh juga, jika difikirkannya patut, meminta dan menerima daripada Mahkamah perbicaraan suatu laporan mengenai apa-apa perkara yang berkaitan dengan perbicaraan itu.

Penghakiman

164.—(1) Apabila tamat pendengaran apa-apa rayuan, Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah, sama ada dengan serta-merta atau kemudiannya pada suatu tarikh yang ditetapkan bagi maksud itu yang notis mengenainya hendaklah diberikan kepada pihak-pihak dalam rayuan itu, menyampaikan penghakiman di dalam Mahkamah terbuka.

(2) Dalam rayuan dan perkara jenayah, Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah pada biasanya memberikan hanya satu penghakiman yang boleh diumumkan oleh Pengerusi atau oleh mana-mana anggota lain Mahkamah Rayuan Syariah sebagaimana yang diarahkan oleh Pengerusi, tetapi penghakiman yang berasingan boleh disampaikan jika Pengerusi menentukan sedemikian.

(3) Penghakiman mana-mana anggota Mahkamah Rayuan Syariah yang tidak hadir boleh dibacakan oleh mana-mana Hakim lain.

Perakuan penghakiman atau perintah hendaklah diberikan kepada Mahkamah perbicaraan

165.—(1) Bilamana sesuatu kes yang dirayukan diputuskan, Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah memberikan perakuan tentang penghakiman atau perintahnya kepada Mahkamah perbicaraan.

(2) Mahkamah perbicaraan hendaklah sesudah itu membuat apa-apa perintah yang menepati penghakiman atau perintah Mahkamah Rayuan Syariah dan, jika perlu, rekod hendaklah dipinda mengikutnya.

(3) Apabila mana-mana rayuan ditarik balik atau dihentikan, Ketua Pendaftar Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah memberitahu Mahkamah perbicaraan sewajarnya dan, jika apa-apa penggantungan pelaksanaan telah dibenarkan, hukuman atau perintah Mahkamah perbicaraan hendaklah dikuatkuasakan dengan segera, tetapi tiada apa-apa jua dalam seksyen ini boleh disifat sebagai menghadkan atau menyekat kuasa untuk melanjutkan masa yang diberikan kepada Mahkamah Rayuan Syariah oleh seksyen 158.

Persoalan yang dikhaskan untuk Mahkamah Rayuan Syariah

166.—(1) Apabila mana-mana orang telah, dalam suatu perbicaraan di hadapan Mahkamah Tinggi Syariah yang menjalankan bidang kuasa asal jenayahnya, disabitkan atas suatu kesalahan, Hakim boleh, jika difikirkannya patut, mengkhaskan untuk keputusan Mahkamah Rayuan Syariah apa-apa persoalan undang-undang yang telah timbul semasa perjalanan perbicaraan orang itu dan yang penentuannya akan menyentuh keputusan perbicaraan itu.

(2) Orang yang disabitkan sedemikian hendaklah sesudah itu ditahan di penjara atau, jika difikirkan patut oleh Hakim, dibenarkan mengikat jamin.

(3) Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah mengkaji semula kes itu, atau mana-mana bahagiannya sebagaimana yang perlu, dan menentukan persoalan itu dengan muktamad dan sesudah itu boleh mengubah hukuman yang dijatuhkan dan menjatuhkan apa-apa hukuman atau memberikan atau membuat apa-apa penghakiman atau perintah yang difikirkan patut oleh Mahkamah Rayuan Syariah.

Rujukan kepada Mahkamah Rayuan Syariah atas rayuan daripada Mahkamah Rendah Syariah

167.—(1) Apabila sesuatu rayuan daripada keputusan Mahkamah Rendah Syariah dalam sesuatu perkara jenayah telah ditentukan oleh Mahkamah Tinggi Syariah, Mahkamah Rayuan Syariah boleh, atas permohonan mana-mana pihak, memberikan kebenaran bagi penentuan olehnya sendiri apa-apa persoalan undang-undang yang mempunyai kepentingan awam yang telah timbul semasa perjalanan rayuan itu dan yang penentuannya oleh Mahkamah Tinggi Syariah telah menyentuh keputusan rayuan itu.

(2) Sesuatu permohonan untuk mendapatkan kebenaran di bawah seksyen ini hendaklah dibuat dalam masa satu bulan atau apa-apa masa yang lebih panjang sebagaimana yang dibenarkan oleh Mahkamah Rayuan Syariah dari masa keputusan rayuan yang dimaksudkan itu; dan dalam hal suatu permohonan oleh Ketua Pendakwa Syarie, ia hendaklah dibuat oleh atau dengan kebenaran bertulis pegawai itu sahaja.

(3) Apabila kebenaran telah diberikan oleh Mahkamah Rayuan Syariah di bawah seksyen ini, Mahkamah Tinggi Syariah boleh membuat apa-apa perintah yang difikirkannya patut bagi penangkapan, jagaan atau pelepasan atas jaminan mana-mana pihak dalam rayuan itu dan Pendaftar Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah menghantar rekod prosiding dalam Mahkamah Tinggi Syariah kepada Ketua Pendaftar Mahkamah Rayuan Syariah yang hendaklah sesudah itu menetapkan dan memberitahu pihak-pihak dalam rayuan itu masa dan tempat bagi pendengaran perkara itu.

(4) Apabila kebenaran telah diberikan oleh Mahkamah Rayuan Syariah, ia hendaklah mendengar dan menentukan persoalan yang dibenarkan dirujuk bagi penentuannya itu dan membuat apa-apa perintah yang dibuat oleh Mahkamah Tinggi Syariah yang pada pendapatnya adalah adil bagi pemberesan rayuan itu.

(5) Bagi maksud seksyen ini tetapi tanpa menjejaskan keluasan peruntukannya—

(a) apa-apa persoalan undang-undang yang berkenaan dengannya terdapat percanggahan keputusan kehakiman hendaklah disifatkan sebagai suatu persoalan yang mempunyai kepentingan awam; dan

(b) penjalanan mana-mana kuasa penyemakan oleh Mahkamah Tinggi Syariah di bawah Ordinan ini hendaklah disifatkan sebagai suatu rayuan daripada keputusan Mahkamah Rendah Syariah.

BAB 3

DARIHAL PENYEMAKAN

Kuasa untuk menyemak

168.—(1) Jika selepas menyampaikan keputusannya mana-mana Hakim Mahkamah Rendah Syariah berpendapat bahawa keputusannya itu silap, maka dia boleh merujuk keputusannya kepada Mahkamah Tinggi Syariah untuk disemak; dan mana-mana Hakim Mahkamah Tinggi Syariah boleh dalam keadaan yang seumpama itu buat begitu juga kepada Mahkamah Rayuan Syariah.

(2) Walau apa pun subseksyen (1), Mahkamah Tinggi Syariah boleh memanggil dan memeriksa rekod mana-mana prosiding di hadapan Mahkamah Rendah Syariah bagi maksud memuaskan hatinya tentang ketepatan, keesahan atau kewajaran mana-mana dapatan, hukuman atau perintah yang direkodkan atau dijatuhkan dan tentang apa-apa keteraturan mana-mana prosiding Mahkamah itu; dan Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah mempunyai bidang kuasa penyemakan yang serupa berkenaan dengan apa-apa prosiding atau perkara di hadapan Mahkamah Tinggi Syariah.

Kuasa untuk memerintahkan siasatan lanjut

169. Setelah memeriksa mana-mana rekod di bawah seksyen 168, Mahkamah yang menjalankan mana-mana bidang kuasa penyemakan boleh mengarahkan Mahkamah yang relevan untuk membuat, dan Mahkamah itu hendaklah membuat, apa-apa siasatan lanjut sebagaimana yang diarahkan.

Kuasa semasa penyemakan

170.—(1) Jika dalam menjalankan bidang kuasa penyemakannya, Mahkamah meminta supaya rekod prosiding atau rekod itu dirujuk kepada, Mahkamah boleh menjalankan mana-mana kuasa yang diberikan oleh seksyen 141, 145, 146 dan 147.

(2) Tiada perintah di bawah seksyen ini boleh dibuat yang memudaratkan tertuduh melainkan jika dia telah diberi peluang untuk didengar, sama ada sendiri atau melalui Peguam Syariannya dalam membela dirinya sendiri.

(3) Tiada apa-apa jua dalam seksyen ini boleh disifatkan memberi kuasa kepada Mahkamah yang menjalankan mana-mana bidang kuasa penyemakan untuk mengubah suatu dapatan pembebasan kepada sabitan.

Mendengar pihak-pihak semasa penyemakan

171. Tiada pihak mempunyai apa-apa hak untuk didengar, sama ada sendiri atau melalui Peguam Syariannya, di hadapan mana-mana Mahkamah yang menjalankan bidang kuasa penyemakannya tetapi Mahkamah itu boleh, jika difikirkannya patut, mendengar mana-mana pihak, sama ada sendiri atau melalui Peguam Syariannya.

Perintah apabila kes disemak

172. Apabila suatu kes disemak di bawah Bab ini, Mahkamah yang membuat penyemakan itu hendaklah memberikan perakuan tentang keputusan atau perintahnya kepada Mahkamah yang merekodkan atau menjatuhkan dapatan, hukuman atau perintah yang disemak itu dengan menyatakan, jika dapatan, hukuman atau perintah itu telah diubah, alasan bagi pengubahan itu; dan Mahkamah yang kepadanya perakuan tentang keputusan atau perintah itu telah diberikan hendaklah sesudah itu membuat apa-apa perintah yang

menepati keputusan yang telah diberikan perakuan sedemikian dan, jika perlu, rekod itu hendaklah dipinda mengikutnya.

BAB 4

PROSIDING DALAM KES KESALAHAN TERTENTU YANG MENYENTUH PENTADBIRAN KEADILAN

Tatacara tentang kesalahan yang dilakukan di Mahkamah

173. Apabila mana-mana kesalahan yang diperihalkan dalam seksyen 211, 212, 213, 214, 215 atau 216 dilakukan dalam pandangan atau di hadapan mana-mana Mahkamah, Mahkamah itu boleh menyebabkan pesalah itu ditahan dalam jagaan dan pada bila-bila masa sebelum penangguhan persidangan Mahkamah pada hari yang sama boleh, jika difikirkannya patut, mengambil perhatian tentang kesalahan itu dan menghukum pesalah itu dengan hukuman denda tidak melebihi lima ratus ringgit atau pemenjaraan selama tempoh yang boleh sampai enam bulan atau kedua-duanya.

Rekod fakta yang mewujudkan kesalahan

174.—(1) Dalam tiap-tiap kes sedemikian Mahkamah hendaklah merekodkan fakta-fakta yang mewujudkan kesalahan itu, bersama dengan pernyataan, jika ada, yang dibuat oleh pesalah itu dan juga dapatan serta hukuman itu.

(2) Jika kesalahan itu ialah kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 217, rekod itu mestilah menunjukkan jenis dan peringkat prosiding kehakiman yang sedang dijalankan oleh Mahkamah yang telah diganggu atau dihina itu, dan jenis gangguan atau penghinaan itu.

Tatacara alternatif

175. Jika Mahkamah, dalam mana-mana kes, berpendapat bahawa seseorang yang dituduh atas mana-mana kesalahan yang disebut dalam seksyen 173 dan yang telah dilakukan dalam pandangan atau di hadapannya adalah lebih baik diperlakukan melalui proses biasa undang-undang, Mahkamah itu, selepas merekodkan fakta-fakta

yang mewujudkan kesalahan itu dan pernyataan tertuduh, boleh mengarahkan supaya tertuduh didakwa, dan boleh menghendaki jaminan diberikan bagi kehadiran tertuduh itu di hadapan seorang Hakim atau, jika jaminan yang mencukupi tidak diberikan, boleh menghantar orang itu di bawah jagaan kepada Hakim lain untuk dibicarakan.

Kuasa untuk meremitkan hukuman

176. Apabila mana-mana Mahkamah telah, di bawah seksyen 173, menghukum seseorang pesalah kerana dia enggan atau tidak melakukan apa-apa jua yang dia telah dengan sahnya dikehendaki lakukan atau kerana apa-apa gangguan atau penghinaan yang disengajakan, Mahkamah itu boleh, menurut budi bicaranya, melepaskan pesalah itu atau meremitkan hukuman apabila pesalah itu mematuhi perintah atau kehendak Mahkamah itu atau jika dia meminta maaf sehingga Mahkamah berpuas hati.

Keengganan untuk memberikan keterangan

177. Jika mana-mana saksi di hadapan sesuatu Mahkamah enggan memberikan keterangan atau menjawab apa-apa soalan yang dikemukakan kepadanya atau enggan mengemukakan apa-apa dokumen dalam milikan atau kuasanya yang dikehendaki oleh Mahkamah supaya dikemukakan olehnya, dan tidak memberikan apa-apa sebab yang munasabah bagi keengganan itu, Mahkamah itu boleh, atas sebab-sebab yang hendaklah direkodkan secara bertulis, menghukumnya dengan hukuman pemenjaraan selama apa-apa tempoh yang tidak melebihi tujuh hari, melainkan jika dalam masa itu orang itu bersetuju untuk memberikan keterangan atau diperiksa dan menjawab soalan itu atau mengemukakan dokumen itu; tetapi jika dia terus enggan, dia boleh diperlakukan mengikut seksyen 173 atau 175 walau apa pun apa-apa hukuman yang mungkin telah dijalaninya di bawah seksyen ini.

Rayuan

178.—(1) Semua hukuman yang dijatuhkan di bawah Bab ini boleh dirayukan kepada Mahkamah Tinggi Syariah, dalam hal hukuman yang dijatuhkan oleh Mahkamah Rendah Syariah, dan

kepada Mahkamah Rayuan Syariah, dalam hal hukuman yang dijatuhkan oleh Mahkamah Tinggi Syariah.

(2) Bab 1 hendaklah, setakat yang boleh terpakai, terpakai bagi rayuan di bawah seksyen ini dan Mahkamah rayuan boleh mengubah atau mengakaskan dapatan atau mengurangkan, mengubah atau mengakaskan hukuman yang dirayukan itu.

(3) Bab 2 hendaklah juga terpakai bagi semua tindakan oleh seorang Hakim di bawah Bab ini.

Hakim tidak boleh membicarakan kesalahan tertentu yang dilakukan di hadapannya

179. Kecuali sebagaimana yang diperuntukkan dalam seksyen 173 dan 178, tiada Hakim boleh membicarakan mana-mana orang bagi apa-apa kesalahan jika kesalahan itu dilakukan di hadapannya atau sebagai menghina kuasanya, atau dengan pengetahuannya dalam perjalanan sesuatu prosiding kehakiman.

BAHAGIAN VII

PERUNTUKAN TAMBAHAN

BAB 1

ORANG TAK SEMPURNA AKAL

Tatacara jika tertuduh disyaki tak sempurna akal

180.—(1) Jika Hakim yang menjalankan suatu siasatan atau perbicaraan mempunyai sebab untuk mengesyaki bahawa orang tertuduh tak sempurna akal dan dengan demikian tak berupaya membuat pembelaannya, dia hendaklah terlebih dahulu menyiasat hakikat ketaksempurnaan akal itu.

(2) Dalam penyiasatan itu orang tertuduh tidak perlu hadir dan Hakim boleh menerima sebagai keterangan suatu perakuan bertulis yang ditandatangani oleh seorang Pegawai Perubatan Kerajaan yang bermaksud bahawa pada pendapatnya orang tertuduh itu tak sempurna akal atau seorang yang patut ditahan di hospital mental untuk pemerhatian atau jika difikirkannya patut Hakim itu boleh mengambil

keterangan lisan daripada sorang Pegawai Perubatan Kerajaan tentang keadaan akal fikiran orang tertuduh itu.

(3) Jika Hakim tidak berpuas hati bahawa orang itu berupaya membuat pembelaannya, Hakim itu boleh menangguhkan siasatan atau perbicaraan itu dan hendaklah menahan orang itu selama suatu tempoh tidak melebihi sebulan di mana-mana hospital mental di Malaysia untuk pemerhatian.

(4) Penguasa Perubatan hospital mental itu hendaklah meletakkan orang itu dalam pemerhatian sepanjang tempoh penahanannya itu dan, sebelum habis tempoh itu—

(a) dia hendaklah memperakui di bawah tandatangannya pendapatnya tentang keadaan akal fikiran orang itu kepada Mahkamah; atau

(b) jika dia tidak dapat dalam tempoh itu membuat apa-apa kesimpulan yang pasti, dia hendaklah memperakui sedemikian kepada Mahkamah dan meminta supaya tempoh tahanan dilanjutkan sehingga suatu tempoh selama dua bulan.

(5) Pendakwa boleh pada mana-mana peringkat apa-apa prosiding sebelum perbicaraan dijalankan, memerintahkan supaya mana-mana orang tertuduh yang disyaknya tak sempurna akal dihantar ke hospital mental untuk pemerhatian selama suatu tempoh yang tidak melebihi sebulan; dan Penguasa Perubatan hospital mental itu hendaklah meletakkan orang itu dalam pemerhatian selama tempoh itu dan sebelum habis tempoh itu hendaklah memperakui di bawah tandatangannya pendapatnya tentang keadaan akal fikiran orang itu kepada Pendakwa; dan jika Penguasa Perubatan itu tidak dapat dalam tempoh itu membuat apa-apa kesimpulan yang pasti, dia hendaklah memperakui sedemikian kepada Pendakwa dan Pendakwa bolehlah memerintahkan supaya orang itu ditahan di hospital mental itu selama suatu tempoh selanjutnya yang tidak melebihi dua bulan.

(6) Penguasa Perubatan sesuatu hospital mental boleh, walau apa pun apa-apa jua yang terkandung dalam Ordinan Kesihatan Mental, 1961 [*Ord. No. 16/61*], menahan mana-mana orang tertuduh

yang berkenaan dengannya suatu perintah telah dibuat di bawah subseksyen (5) selama suatu tempoh yang tidak melebihi tempoh yang dinyatakan dalam perintah itu.

(7) Jika Penguasa Perubatan memperakui orang tertuduh sempurna akal dan berupaya membuat pembelaannya, maka Hakim hendaklah meneruskan perbicaraan itu.

(8) Jika Penguasa Perubatan memperakui bahawa orang tertuduh tak sempurna akal dan tak berupaya membuat pembelaannya, maka Mahkamah hendaklah, jika berpuas hati tentang hakikat itu, membuat dapatan yang sewajarnya dan sesudah itu perbicaraan hendaklah ditangguhkan.

(9) Perakuan Penguasa Perubatan hendaklah diterima sebagai keterangan di bawah seksyen ini.

(10) Jika orang tertuduh diperakui tak sempurna akal dan tak berupaya membuat pembelaannya, maka dia tidak perlu hadir di dalam Mahkamah semasa prosiding di bawah seksyen ini dan Mahkamah boleh memerintahkan pelepasan atau pembebasannya.

(11) Dalam seksyen ini, perkataan "hospital mental" ertinya sesuatu hospital mental yang ditubuhkan atau disenggarakan di bawah Ordinan Kesihatan Mental, 1961 [*Ord. No. 16/61*].

BAB 2

DARIHAL PENDAKWAAN

Ketua Pendakwa Syarie

181. Ketua Pendakwa Syarie hendaklah mempunyai kawalan dan arahan ke atas segala pendakwaan dan prosiding jenayah di bawah Ordinan ini.

Ketua Pendakwa Syarie hendaklah hadir sendiri

182. Dalam apa-apa rayuan, Ketua Pendakwa Syarie hendaklah hadir sendiri atau diwakili oleh Pendakwa Syarie.

Pendakwaan

183.—(1) Apa-apa pendakwaan di hadapan Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah dijalankan oleh Ketua Pendakwa Syarie atau seorang Pendakwa Syarie.

(2) Pendakwaan di hadapan Mahkamah Rendah Syariah boleh dijalankan oleh—

(a) Ketua Pendakwa Syarie atau seorang Pendakwa Syarie;

(b) seorang Pegawai Penguatkuasa Agama yang diberi kuasa secara bertulis oleh Ketua Pendakwa Syarie untuk bertindak bagi pihaknya; atau

(c) seorang pengadu sebagaimana yang dibenarkan oleh Mahkamah.

Menggunakan khidmat Peguam Syarie

184.—(1) Dengan kelulusan Majlis, seorang Peguam Syarie boleh dilantik oleh Ketua Pendakwa Syarie untuk menjalankan apa-apa pendakwaan, atau untuk hadir dalam mana-mana rayuan bagi pihak Ketua Pendakwa Syarie.

(2) Peguam Syarie yang dilantik di bawah subseksyen (1) hendaklah dibayar daripada wang awam apa-apa saraan sebagaimana yang dibenarkan oleh Majlis, dan semasa menjalankan pendakwaan atau rayuan itu Peguam Syarie itu hendaklah disifatkan sebagai pekhidmat awam.

BAB 3**DARIHAL JAMINAN****Bila seseorang boleh dilepaskan atas jaminan**

185. Apabila mana-mana orang ditangkap atau ditahan tanpa waran oleh seseorang Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis atau hadir atau dibawa di hadapan suatu Mahkamah dan dia bersedia pada bila-bila masa semasa dalam jagaan pegawai itu atau pada mana-mana peringkat prosiding di hadapan Mahkamah itu untuk memberikan jaminan, maka orang itu hendaklah dilepaskan atas

jaminan oleh Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis yang menjaga balai polis atau oleh mana-mana pegawai polis yang berpangkat tidak rendah daripada Inspektor atau oleh Mahkamah itu.

Amaun bon

186.—(1) Amaun tiap-tiap bon yang disempurnakan di bawah Bab ini hendaklah ditetapkan dengan memberi perhatian wajar kepada hal keadaan kes itu sebagaimana yang mencukupi untuk memastikan kehadiran orang yang ditangkap itu, tetapi tidak boleh berlebihan.

(2) Mahkamah Tinggi Syariah boleh, dalam mana-mana kes, sama ada terdapat rayuan atas sabitan atau tidak, mengarahkan supaya mana-mana orang diikat jamin atau supaya jaminan yang dikehendaki oleh seseorang Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis atau Mahkamah Rendah Syariah dikurangkan atau dinaikkan.

Bon hendaklah disempurnakan

187. Sebelum mana-mana orang dilepaskan atas jaminan, suatu bon bagi apa-apa jumlah wang yang difikirkan mencukupi oleh Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis atau Mahkamah, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah disempurnakan oleh seorang penjamin yang mencukupi atau lebih, dengan disyaratkan bahawa orang itu hendaklah hadir pada masa dan tempat yang disebut dalam bon itu, dan hendaklah terus hadir sedemikian sehingga diarahkan selainnya oleh Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis atau Mahkamah, mengikut mana-mana yang berkenaan.

Bila orang hendaklah dilepaskan

188.—(1) Sebaik sahaja bon telah disempurnakan, orang itu hendaklah dilepaskan dan jika dia berada di dalam penjara, Mahkamah yang membenarkan dia diikat jamin hendaklah mengeluarkan perintah pelepasan kepada pegawai yang menjaga penjara itu dan pegawai itu, apabila menerima perintah itu, hendaklah melepaskan orang itu.

(2) Tiada apa-apa jua dalam seksyen ini atau seksyen 185 boleh disifatkan menghendaki pelepasan mana-mana orang yang boleh ditahan bagi sesuatu perkara selain perkara yang berkenaan dengannya bon itu disempurnakan.

Bila waran tangkap hendaklah dikeluarkan terhadap orang yang dijamin

189. Jika, oleh sebab kesilapan, fraud atau selainnya, penjamin yang telah diterima tidak cukup, atau jika mereka kemudiannya menjadi tak cukup, Mahkamah yang membenarkan dia diikat jamin hendaklah mengeluarkan suatu waran tangkap yang mengarahkan supaya orang yang dilepaskan atas jaminan itu dibawa ke hadapannya, dan hendaklah mengarahkan supaya orang itu mencari penjamin yang cukup, dan jika orang itu tidak berbuat demikian Mahkamah itu hendaklah memenjarakannya.

Penjamin boleh memohon supaya bon dilepaskan

190.—(1) Mana-mana penjamin bagi kehadiran seseorang yang dilepaskan atas jaminan boleh pada bila-bila masa memohon kepada seorang Hakim supaya melepaskan bon itu sama ada pada keseluruhannya atau setakat yang berhubungan dengan pemohon itu.

(2) Apabila permohonan sedemikian dibuat, Hakim hendaklah mengeluarkan waran tangkap mengarahkan supaya orang yang dilepaskan sedemikian dibawa ke hadapannya.

(3) Apabila orang itu hadir menurut waran itu atau dia menyerahkan diri dengan sukarela, Hakim hendaklah mengarahkan supaya bon itu dilepaskan, sama ada pada keseluruhannya atau setakat yang berhubungan dengan pemohon itu, dan hendaklah meminta orang itu mencari penjamin lain yang mencukupi, dan jika orang itu tidak berbuat demikian Hakim itu hendaklah memenjarakannya.

(4) Seorang penjamin boleh pada bila-bila masa menangkap orang yang bagi kehadirannya dia menjadi penjamin dan dengan sertamerta membawanya ke hadapan seorang Hakim, yang hendaklah sesudah itu melepaskan bon penjamin itu dan hendaklah meminta orang itu mencari penjamin lain yang mencukupi, dan jika orang itu tidak berbuat demikian Hakim itu hendaklah memenjarakannya.

Rayuan

191. Mana-mana orang yang terkilan dengan perintah yang dibuat oleh, atau dengan keengganan, mana-mana Mahkamah Rendah Syariah di bawah Bab ini boleh merayu kepada Mahkamah Tinggi Syariah, dan kepada Mahkamah Rayuan Syariah dalam hal perintah yang dibuat oleh, atau dalam hal keengganan, Mahkamah Tinggi Syariah.

BAB 4

PERUNTUKAN KHAS BERHUBUNGAN DENGAN KETERANGAN

Tatacara apabila orang yang dapat memberikan keterangan material sakit tenat

192.—(1) Bilamana ternyata kepada seseorang Hakim bahawa mana-mana orang yang dapat memberikan keterangan material sama ada bagi pihak pendakwa atau pihak pembela berhubungan dengan sesuatu kesalahan boleh tangkap sakit tenat sehinggakan tidak praktik untuk mengambil keterangannya mengikut perjalanan biasa undang-undang, Hakim itu boleh mengambil deposisi orang itu dengan syarat apa-apa notis yang munasabah sebagaimana yang mungkin dalam kes itu telah diberikan kepada Pendakwa dan tertuduh tentang cadangan mengambil deposisi itu dan tentang masa dan tempat di mana Hakim itu bercadang mengambilnya.

(2) Jika tertuduh berada dalam jagaan, seorang Hakim boleh memerintahkan pegawai yang menjaga penjara itu menghantar tertuduh ke tempat itu pada waktu yang diberitahukan dan pegawai itu hendaklah menghantar tertuduh dengan sewajarnya.

(3) Apabila dibuktikan pada perbicaraan tertuduh atas mana-mana kesalahan yang berhubungan dengan deposisi itu bahawa deponennya telah mati atau bahawa kerana apa-apa sebab yang mencukupi kehadirannya tidak dapat diperolehi, deposisi itu bolehlah dibacakan sama ada menyebelahi atau menentang tertuduh, walaupun dia tidak hadir semasa deposisi itu diambil, jika deposisi itu diperakui di bawah tandatangan Hakim yang mengambilnya dan yang sebaliknya tidak dibuktikan, atau jika ditunjukkan melalui keterangan ekstrinsik bahawa deponen memang pada masa pemeriksaannya sakit tenat sebagaimana yang disebut dalam subseksyen (1) dan bahawa deposisi itu telah diambil dengan sewajarnya di tempat dan pada masa yang diberitahukan itu dan bahawa notis yang munasabah tentang niat untuk mengambilnya telah diberikan kepada orang yang terhadapnya deposisi itu dikemukakan sebagai keterangan, supaya dia atau Peguam Syariannya dapat hadir dan mendapat, jika dia memilih untuk hadir, peluang penuh untuk pemeriksaan balas.

Jika orang yang terikat untuk memberikan keterangan berniat untuk meninggalkan Malaysia

193. Bilamana dibuktikan sehingga Hakim berpuas hati bahawa mana-mana saksi yang terikat untuk memberikan keterangan dalam perbicaraan mana-mana kesalahan boleh tangkap berniat untuk meninggalkan Malaysia dan bahawa matlamat keadilan akan barangkali terjejas jika orang itu tidak hadir pada perbicaraan itu untuk memberi keterangan, Hakim boleh, atas permohonan Ketua Pendakwa Syarie atau tertuduh dan selepas peruntukan wajar dibuat bagi saraannya dan bagi mempampasnya kerana penahanannya dan masanya yang terbuang, memenjarakan orang itu di penjara sivil sehingga perbicaraan atau sehingga dia memberikan jaminan yang memuaskan hati bahawa dia akan memberikan keterangan pada perbicaraan itu.

Laporan orang tertentu

194.—(1) Apa-apa dokumen yang berupa sebagai suatu laporan di bawah tandatangan mana-mana orang yang disebut dalam subseksyen (2) mengenai mana-mana orang, perkara atau benda yang telah diperiksa atau dianalisa olehnya atau apa-apa dokumen yang berupa sebagai suatu laporan di bawah tandatangan Pendaftar Penjenayah mengenai apa-apa perkara atau benda yang berhubungan dengan cap jari yang telah diserahkan kepadanya untuk laporan boleh diberikan sebagai keterangan dalam apa-apa perbicaraan atau prosiding lain di bawah Ordinan ini melainkan jika orang itu atau Pendaftar Penjenayah itu dikehendaki hadir sebagai seorang saksi—

(a) oleh Mahkamah; atau

(b) oleh tertuduh, dan dalam hal itu tertuduh hendaklah memberikan notis kepada Pendakwa tidak kurang daripada tiga hari genap sebelum perbicaraan dimulakan:

Dengan syarat bahawa dalam mana-mana kes apabila Pendakwa berniat untuk memberikan sebagai keterangan mana-mana laporan sedemikian, dia hendaklah menyerahkan suatu salinan laporan itu kepada tertuduh tidak kurang daripada sepuluh hari genap sebelum perbicaraan dimulakan.

(2) Yang berikut ialah orang-orang yang baginya seksyen ini terpakai:

- (a) pegawai Institut Penyelidikan Perubatan;
- (b) Pegawai Perubatan Kerajaan;
- (c) ahli kimia yang dalam penggajian Kerajaan Malaysia;
- (d) mana-mana orang yang dilantik oleh Menteri melalui pemberitahuan dalam *Warta* sebagai Pemeriksa Dokumen;
- (e) Merinyu Timbang dan Sukat yang dilantik sedemikian di bawah mana-mana undang-undang bertulis berhubungan dengan timbang dan sukat yang berkuat kuasa di Malaysia; dan
- (f) mana-mana orang atau golongan orang yang baginya Yang di-Pertua Negeri mengisytiharkan melalui pemberitahuan dalam *Warta* bahawa seksyen ini hendaklah terpakai.

(3) Orang yang disebut dalam subseksyen (2) dan Pendaftar Penjenayah adalah melalui Ordinan ini terikat untuk menyatakan yang benar dalam laporan yang dibuat di bawah tandatangan mereka.

Bagaimana sabitan atau pembebasan terdahulu boleh dibuktikan

195.—(1) Dalam mana-mana perbicaraan atau prosiding lain di bawah Ordinan ini, suatu sabitan atau pembebasan terdahulu boleh dibuktikan sebagai tambahan kepada apa-apa cara lain yang diperuntukkan oleh mana-mana undang-undang yang sedang berkuat kuasa—

(a) melalui suatu cabutan hukuman atau perintah yang diperakui di bawah tandatangan pegawai yang menjaga rekod Mahkamah di mana-mana Negeri di Malaysia di mana sabitan atau pembebasan itu telah diputuskan; atau

(b) dalam hal suatu sabitan, sama ada melalui suatu perakuan yang ditandatangani oleh pegawai yang menjaga penjara di Malaysia di mana hukuman atau mana-mana bahagiannya telah dijalankan atau melalui pengemukaan waran pemenjaraan yang menurutnya hukuman itu telah dijalani,

bersama dengan, dalam setiap kes sedemikian, keterangan tentang identiti orang tertuduh dengan orang yang telah disabitkan atau dibebaskan sedemikian.

(2) Sekiranya pegawai yang menjaga mana-mana penjara menyatakan dalam mana-mana perakuan yang ditandatangani bahawa cap jari yang terdapat pada perakuan itu ialah cap jari orang yang dimaksudkan oleh perakuan itu, perakuan itu hendaklah menjadi keterangan bagi fakta yang dinyatakan sedemikian.

(3) Tiap-tiap Mahkamah hendaklah menganggap tulen tiap-tiap dokumen yang berupa sebagai suatu perakuan sabitan dan yang berupa telah ditandatangani oleh pegawai yang menjaga mana-mana penjara di Malaysia, dan hendaklah juga menganggap bahawa pegawai yang berupa sebagai menandatangani dokumen itu ialah, semasa dia menandatangani dokumen itu, pegawai yang menjaga penjara yang disebut dalam dokumen itu.

Rekod keterangan semasa ketakhadiran tertuduh

196.—(1) Jika dibuktikan bahawa seseorang tertuduh telah tidak menghadirkan diri sehingga tiada harapan untuk menangkapnya dengan serta-merta, Mahkamah yang kompeten untuk membicarakan orang itu atas kesalahan yang diadukan itu boleh, semasa ketakhadirannya, memeriksa saksi-saksi, jika ada, yang dikemukakan bagi pihak pendakwa dan merekodkan deposisi mereka.

(2) Mana-mana deposisi yang direkodkan di bawah subseksyen (1) boleh, apabila orang itu ditangkap, diberikan sebagai keterangan terhadapnya pada perbicaraan kesalahan yang baginya dia dipertuduh, jika deponen itu telah mati atau tak berupaya untuk memberikan keterangan atau kehadirannya tidak dapat diperolehi tanpa apa-apa kelengahan, perbelanjaan atau kesusahan yang dalam hal keadaan kes itu tidaklah munasabah.

Notis hendaklah diberikan bagi pembelaan *alibi*

197.—(1) Jika dalam mana-mana perbicaraan jenayah tertuduh bercadang mengemukakan pembelaan *alibi*, keterangan yang menyokongnya tidak boleh diterima melainkan jika tertuduh telah memberikan notis bertulis mengenainya kepada Pendakwa sekurang-kurangnya sepuluh hari sebelum perbicaraan dimulakan.

(2) Notis yang dikehendaki oleh subseksyen (1) hendaklah termasuk perkara-perkara mengenai tempat di mana tertuduh mendakwa dia berada pada masa pelakuan kesalahan yang baginya dia dipertuduh, berserta dengan nama dan alamat mana-mana saksi yang dia berniat untuk memanggilnya bagi maksud membuktikan *alibinya*.

BAB 5

PERUNTUKAN TENTANG BON

Deposit sebagai ganti bon

198. Jika mana-mana orang dikehendaki oleh mana-mana Mahkamah atau pegawai supaya menyempurnakan suatu bon, Mahkamah atau pegawai itu boleh, kecuali dalam hal bon bagi kelakuan baik, membenarkannya menandatangani sejumlah wang mengikut apa-apa amaun yang ditetapkan oleh Mahkamah, sebagai ganti menyempurnakan bon itu.

Tatacara mengenai pelucuthakan bon

199.—(1) Bilamana—

(a) dibuktikan sehingga Mahkamah yang daripadanya suatu bon di bawah Ordinan ini telah diambil berpuas hati; atau

(b) jika bon itu adalah bagi kehadiran di Mahkamah, dibuktikan sehingga Mahkamah itu berpuas hati,

bahawa bon itu telah terlucuthak, Mahkamah itu hendaklah merekodkan alasan pembuktian itu dan boleh meminta mana-mana orang yang terikat dengan bon itu supaya membayar penaltinya atau menunjukkan sebab mengapa penalti itu tidak patut dibayar.

(2) Jika sebab yang mencukupi tidak ditunjukkan atau penalti itu tidak dibayar, orang yang terikat sedemikian boleh, dengan perintah Mahkamah yang mengeluarkan waran itu, dipenjarakan di dalam penjara sivil selama suatu tempoh yang boleh sampai enam bulan.

(3) Mahkamah boleh, menurut budi bicaranya, meremitkan mana-mana bahagian penalti yang disebut itu, dan menguatkuasakan pembayaran sebahagiannya sahaja.

(4) Tiada apa-apa jua dalam seksyen ini boleh disifatkan menghalang penalti, atau mana-mana bahagiannya, mana-mana bon di bawah Ordinan ini didapatkan di bawah peruntukan undang-undang yang berhubungan dengan tatacara mal yang sedang berkuat kuasa.

Rayuan terhadap perintah

200. Semua perintah yang dibuat di bawah seksyen 199 oleh Mahkamah Rendah Syariah boleh dirayukan kepada Mahkamah Tinggi Syariah, dan kepada Mahkamah Rayuan Syariah dalam hal perintah yang dibuat oleh Mahkamah Tinggi Syariah.

BAB 6

DARIHAL PELUPUSAN BARANG KES DAN HARTA YANG MENJADI PERKARA KESALAHAN

Mahkamah hendaklah menimbangkan cara melupuskan barang kes

201.—(1) Apabila berakhir mana-mana prosiding di bawah Ordinan ini, Mahkamah hendaklah menimbangkan cara bagaimana barang kes hendak dilupuskan dan boleh membuat apa-apa perintah bagi maksud itu.

(2) Jika Mahkamah tidak membuat perintah tentang pelupusan barang kes, barang kes itu hendaklah diserahkan kepada Pendakwa yang bertanggungjawab bagi prosiding itu dan boleh diperlakukan oleh Pendakwa itu mengikut Bab ini seolah-olah Mahkamah itu telah membuat perintah atau perintah-perintah yang bermaksud sedemikian.

(3) Jika Pendakwa pada bila-bila masa ragu-ragu tentang cara yang patut bagi melupuskan mana-mana barang kes, atau jika mana-mana orang menuntut supaya diserahkan kepadanya mana-mana barang kes dan Pendakwa enggan membuat penyerahan sedemikian, maka Pendakwa atau orang itu boleh memohon kepada Mahkamah yang memutuskan kes itu dan Mahkamah itu hendaklah membuat apa-apa perintah berkenaan dengan pelupusan barang kes itu sebagaimana yang patut.

Perintah bagi pelupusan harta yang mengenainya kesalahan telah dilakukan

202.—(1) Mana-mana Mahkamah boleh, jika difikirkannya patut, mengimpau mana-mana harta atau dokumen yang dikemukakan di hadapannya di bawah Ordinan ini.

(2) Semasa atau apabila berakhir apa-apa perbicaraan di mana-mana Mahkamah, Mahkamah itu boleh membuat apa-apa perintah yang difikirkannya patut bagi penjagaan atau pelupusan mana-mana harta atau dokumen yang dikemukakan di hadapannya atau yang dalam jagaannya, atau jagaan mana-mana Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis atau mana-mana pekhidmat awam, yang mengenainya mana-mana kesalahan ternyata telah dilakukan atau yang telah digunakan bagi pelakuan mana-mana kesalahan.

(3) Kuasa yang diberikan kepada Mahkamah di bawah subseksyen (2) hendaklah termasuk kuasa membuat suatu perintah pelucuthakan atau perampasan atau pemusnahan harta itu atau bagi penyerahan harta itu kepada mana-mana orang, tetapi hendaklah dijalankan tertakluk kepada mana-mana peruntukan khas berhubungan dengan pelucuthakan, perampasan, pemusnahan atau penyerahan yang terkandung dalam undang-undang bertulis yang di bawahnya sabitan itu telah dibuat.

(4) Mahkamah yang membuat suatu perintah di bawah seksyen ini berkenaan dengan mana-mana harta atau dokumen hendaklah mengarahkan sama ada perintah itu hendaklah berkuat kuasa dengan serta-merta atau pada mana-mana tarikh masa hadapan atau apabila berlaku apa-apa peristiwa masa hadapan dan hendaklah, kecuali apabila harta itu ialah binatang ternakan atau harta yang cepat rosak secara semula jadi, memasukkan dalam perintah itu segala arahan dan syarat yang perlu bagi memastikan bahawa harta atau dokumen itu akan dikemukakan sebagaimana dan apabila dikehendaki bagi maksud perbicaraan yang semasa ia berlangsung atau apabila ia berakhir perintah itu dibuat atau bagi maksud apa-apa rayuan atau prosiding jenayah selanjutnya yang berbangkit daripada perbicaraan itu.

(5) Dalam seksyen ini, istilah “harta” termasuklah, dalam hal harta yang berkenaan dengannya suatu kesalahan ternyata telah dilakukan, bukan sahaja apa-apa harta yang pada mulanya berada dalam milikan atau di bawah kawalan mana-mana pihak tetapi juga apa-apa harta yang ke dalam bentuknya harta itu mungkin telah diubah atau yang telah ditukarkan dengannya, dan apa-apa benda yang diperolehi daripada pengubahan atau pertukaran itu, sama ada dengan serta-merta atau selainnya.

BAB 7

DARIHAL PEMINDAHAN KES JENAYAH

Kuasa Hakim Mahkamah Tinggi Syariah untuk memindahkan kes

203. Bilamasa ternyata kepada Hakim Mahkamah Tinggi Syariah—

(a) bahawa suatu perbicaraan yang adil dan saksama tidak dapat diadakan di mana-mana Mahkamah Rendah Syariah;

(b) bahawa sesuatu persoalan undang-undang yang luar biasa rumitnya berkemungkinan timbul;

(c) bahawa suatu lawatan ke tempat yang di dalam atau berhampiran dengannya mana-mana kesalahan telah dilakukan mungkin diperlukan supaya perbicaraan yang memuaskan bagi kesalahan itu dijalankan;

(d) bahawa suatu perintah di bawah seksyen ini akan menjaga kemudahan am kepada pihak-pihak atau saksi-saksi; atau

(e) bahawa perintah yang sedemikian adalah suaimanfaat bagi mencapai matlamat keadilan, atau adalah dikehendaki oleh mana-mana peruntukan Ordinan ini,

Hakim itu boleh mengarahkan—

(aa) supaya mana-mana kes jenayah tertentu dipindahkan ke dan dibicarakan di hadapan Mahkamah Tinggi Syariah; atau

(bb) supaya seseorang orang tertuduh dibicarakan di Mahkamah Rendah Syariah yang lain.

Permohonan untuk mendapatkan pemindahan hendaklah disokong dengan affidavit

204.—(1) Tiap-tiap permohonan bagi penjalanan kuasa yang diberikan oleh seksyen 203 hendaklah dibuat melalui usul yang hendaklah disokong dengan affidavit.

(2) Tiap-tiap permohonan sedemikian hendaklah dibuat sebelum perbicaraan kesalahan itu berakhir.

(3) Tiap-tiap orang tertuduh yang membuat apa-apa permohonan sedemikian hendaklah memberi Ketua Pendakwa Syarie notis bertulis mengenai permohonan itu, bersama dengan suatu salinan alasan permohonan itu dibuat, dan tiada perintah boleh dibuat atas merit permohonan itu melainkan jika sekurang-kurangnya dua puluh empat jam telah berlalu antara pemberian notis itu dengan pendengaran permohonan itu.

BAB 8

DARIHAL KETAKTERATURAN PROSIDING

Prosiding di tempat, dsb., yang salah

205. Tiada dapatan, hukuman atau perintah mana-mana Mahkamah boleh diketepikan semata-mata atas alasan bahawa perbicaraan atau prosiding lain yang dalam perjalanannya dapatan, hukuman atau perintah itu telah dicapai, dijatuhkan atau dibuat, telah dijalankan di dalam kawasan tempatan yang salah atau di hadapan Mahkamah yang salah, melainkan jika ternyata bahawa kesilapan itu telah menyebabkan kegagalan peradilan.

Peninggalan membentuk pertuduhan

206.—(1) Tiada dapatan atau hukuman yang diumumkan atau dijatuhkan boleh disifatkan tak sah semata-mata atas alasan bahawa tiada pertuduhan telah dibentuk melainkan jika, pada pendapat mahkamah rayuan, kegagalan peradilan telah disebabkan olehnya.

(2) Jika mahkamah rayuan berpendapat bahawa kegagalan peradilan telah disebabkan oleh peninggalan untuk membentuk suatu pertuduhan, ia hendaklah memerintahkan supaya suatu perbicaraan baru diadakan.

Ketakteraturan tidak membatalkan prosiding

207. Tertakluk kepada peruntukan yang terkandung dalam Bab ini, tiada dapatan, hukuman atau perintah yang dijatuhkan atau dibuat oleh suatu Mahkamah yang mempunyai bidang kuasa kompeten boleh diakaskan atau diubah oleh sebab—

(a) apa-apa kesilapan, peninggalan atau ketakteraturan dalam aduan, saman, waran, pertuduhan, penghakiman atau prosiding lain sebelum atau semasa perbicaraan di bawah Ordinan ini; atau

(b) tidak terdapat keizinan yang dikehendaki oleh undang-undang; atau

(c) penerimaan atau penolakan tak wajar apa-apa keterangan,

melainkan jika kesilapan, peninggalan, ketakteraturan, ketiadaan keizinan atau penerimaan atau penolakan tak wajar itu telah menyebabkan kegagalan peradilan.

BAHAGIAN VIII

AM

Takrif

208. Dalam Bahagian ini, “pegawai awam” ertinya mana-mana Hakim, Pendakwa, Pendaftar atau Pegawai Penguatkuasa Agama.

Perlindungan pegawai

209. Tiada prosiding boleh diambil terhadap mana-mana pegawai awam bagi apa-apa tindakan yang dilakukan dengan suci hati dalam mana-mana prosiding kehakiman di bawah Ordinan ini atau mana-mana undang-undang bertulis lain yang sedang berkuat kuasa berhubungan dengan agama Islam.

Penghinaan Mahkamah

210. Mahkamah hendaklah mempunyai kuasa, untuk menghukum mana-mana orang yang melakukan penghinaan Mahkamah, dengan hukuman denda yang tidak melebihi satu ribu ringgit.

Maklumat, keterangan atau pengakuan palsu

211. Barang siapa yang dengan sengaja memberi apa-apa maklumat, keterangan atau pengakuan secara lisan atau bertulis yang palsu dalam apa-apa perkara jika dia dikehendaki memberi maklumat, keterangan atau pengakuan sedemikian oleh Ordinan ini adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya.

Pegawai awam yang mengingkari arahan undang-undang dengan niat hendak menyebabkan bencana kepada mana-mana orang

212. Barang siapa yang menjadi pegawai awam, dengan disedarinya mengingkari apa-apa arahan undang-undang tentang cara bagaimana dia dikehendaki berkelakuan sebagai pegawai itu, dengan niat hendak menyebabkan atau dengan mengetahui bahawa ada kemungkinan dia akan, dengan keingkaran itu, menyebabkan bencana kepada mana-mana orang adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya.

Tidak mengemukakan, dsb. dokumen kepada pegawai awam oleh seseorang yang terikat di sisi undang-undang untuk mengemukakan, dsb. dokumen itu

213. Barang siapa, yang terikat di sisi undang-undang untuk mengemukakan atau menyerahkan apa-apa dokumen kepada mana-mana pegawai awam sebagai yang demikian, dengan sengaja tidak mengemukakan atau menyerahkan dokumen itu sedemikian adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi satu ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak

melebihi enam bulan atau kedua-duanya; atau jika dokumen itu dikehendaki dikemukakan atau diserahkan kepada suatu Mahkamah, boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya.

Enggan mengangkat sumpah apabila dikehendaki dengan sewajarnya oleh pegawai awam supaya mengangkat sumpah

214. Barang siapa enggan mengikat dirinya dengan sumpah untuk menyatakan yang benar apabila dikehendaki mengikat dirinya sedemikian oleh seorang pegawai awam yang kompeten di sisi undang-undang untuk menghendaki bahawa dia hendaklah mengikat dirinya sedemikian adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya.

Enggan menjawab soalan pegawai awam yang diberi kuasa untuk menyoal

215. Barang siapa, yang terikat di sisi undang-undang untuk menyatakan yang benar mengenai apa-apa hal kepada mana-mana pegawai awam, enggan menjawab apa-apa soalan tentang hal itu yang dia dikehendaki menjawabnya oleh pegawai itu semasa pegawai itu menjalankan kuasanya di sisi undang-undang adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya.

Enggan menandatangani pernyataan

216. Barang siapa enggan menandatangani mana-mana pernyataan yang dibuat olehnya apabila dikehendaki menandatangani pernyataan itu oleh seorang pegawai awam yang kompeten di sisi undang-undang adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi satu ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya.

Dengan sengaja menghina atau mengganggu pegawai awam yang sedang bersidang dalam mana-mana peringkat prosiding kehakiman

217. Barang siapa dengan sengaja menghina atau menyebabkan apa-apa gangguan kepada mana-mana pegawai awam semasa pegawai itu sedang bersidang pada mana-mana peringkat prosiding kehakiman adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya.

Afidavit bersumpah

218.—(1) Tertakluk kepada apa-apa kaedah yang dibuat di bawah Ordinan ini, mana-mana afidavit boleh digunakan di Mahkamah jika ia telah dibuat dengan sumpah—

(a) di Malaysia, di hadapan mana-mana Hakim, Kadi atau Pendaftar;

(b) di Singapura atau di Brunei Darussalam, di hadapan mana-mana Hakim atau Kadi;

(c) di mana-mana tempat lain, di hadapan mana-mana pegawai Islam yang menjalankan fungsi konsular bagi pihak Kerajaan Malaysia.

(2) Mahkamah hendaklah memberikan pengiktirafan kehakiman kepada meterai atau tandatangan mana-mana Hakim, Kadi, Pendaftar atau pegawai konsul yang dituliskan atau dinamakan dalam mana-mana afidavit.

Kuasa Mahkamah untuk memanggil dan memeriksa orang

219. Mana-mana Mahkamah boleh, pada mana-mana peringkat apa-apa perbicaraan atau prosiding lain di bawah Ordinan ini, memanggil mana-mana orang sebagai saksi, atau memeriksa mana-mana orang yang hadir walaupun dia tidak dipanggil sebagai saksi, atau memanggil semula dan memeriksa semula mana-mana orang yang telah diperiksa, dan Mahkamah hendaklah memanggil dan

memeriksa atau memanggil semula dan memeriksa semula mana-mana orang itu jika keterangannya didapati perlu demi keputusan yang adil dalam kes itu.

Perintah bagi pembayaran pampasan

220.—(1) Mahkamah yang di hadapannya seseorang telah disabitkan atas apa-apa kesalahan boleh memerintahkan dia membayar sejumlah wang yang hendaklah ditetapkan oleh Mahkamah sebagai pampasan kepada mana-mana orang, atau kepada wakil mana-mana orang, yang telah mengalami bencana berkenaan dengan tubuh, watak atau hartanya oleh sebab kesalahan yang baginya sabitan itu telah dibuat.

(2) Mahkamah hendaklah menentukan orang yang kepadanya apa-apa jumlah wang berkenaan dengan pampasan yang disebut dalam subseksyen (1) hendaklah dibayar dan seksyen 221 hendaklah terpakai bagi mana-mana perintah yang dibuat di bawah seksyen ini.

(3) Setakat amaun yang telah dibayar kepada seseorang, atau kepada wakil seseorang, di bawah suatu perintah bagi pampasan, apa-apa tuntutan orang atau wakil itu bagi mendapatkan ganti rugi yang dialami oleh sebab kesalahan itu hendaklah disifatkan telah dijelaskan, tetapi perintah bagi pembayaran itu tidaklah menjejaskan apa-apa hak kepada remedi mal bagi mendapatkan apa-apa harta atau bagi mendapatkan ganti rugi yang melebihi amaun pampasan yang dibayar di bawah perintah itu.

(4) Tiap-tiap perintah yang dibuat di bawah seksyen ini boleh dirayukan kepada Mahkamah Tinggi Syariah dalam hal perintah yang dibuat oleh Mahkamah Rendah Syariah, dan kepada Mahkamah Rayuan Syariah dalam hal perintah yang dibuat oleh Mahkamah Tinggi Syariah.

Peruntukan tentang pampasan

221. Tertakluk kepada Ordinan ini, jika mana-mana orang di bawah Ordinan ini, kerana apa-apa sebab, diperintahkan membayar pampasan, Mahkamah yang membuat perintah itu boleh menurut budi bicaranya membuat semua atau mana-mana perkara berikut, iaitu—

- (a) membenarkan masa bagi pembayaran pampasan itu;
-

(b) mengarahkan pembayaran pampasan itu dibuat secara ansuran;

(c) mengarahkan supaya orang itu diperiksa dan supaya apa-apa wang yang didapati pada dirinya apabila diperiksa sedemikian atau yang, sekiranya dia dipenjarakan, boleh didapati pada dirinya apabila dibawa ke penjara, hendaklah digunakan bagi pembayaran pampasan itu dan lebihannya, jika ada, dipulangkan kepadanya, tetapi wang itu tidak boleh digunakan sedemikian jika Mahkamah berpuas hati bahawa wang itu bukan kepunyaan orang itu.

Salinan prosiding

222.—(1) Jika pengadu atau tertuduh atau mana-mana orang yang tersentuh oleh penghakiman atau perintah yang dijatuhkan atau dibuat oleh Mahkamah berhasrat mendapatkan suatu salinan mana-mana penghakiman, perintah atau bahagian lain rekod itu, dia hendaklah, apabila memohon untuk mendapatkan salinan itu, diberi salinan itu oleh Mahkamah apabila dibayar apa-apa jumlah wang yang munasabah sebagaimana yang diarahkan oleh Mahkamah melainkan jika Mahkamah berpendapat, atas sesuatu sebab khas, salinan itu patut diberikan dengan percuma.

(2) Sesuatu permohonan untuk mendapatkan suatu salinan rekod itu boleh dibuat pada bila-bila masa oleh Pendakwa tanpa membayar apa-apa fi.

Orang yang dilepaskan atas jaminan hendaklah memberikan alamat untuk penyampaian

223. Apabila mana-mana orang dilepaskan atas jaminan, dia hendaklah memberi Mahkamah atau pegawai yang dengannya dia mengikat jaminan itu alamat di mana segala notis dan proses boleh disampaikan kepadanya, dan dalam apa-apa hal jika orang itu tidak dapat dijumpai, atau atas sebab lain penyampaian itu tidak dapat dibuat kepadanya, apa-apa notis atau proses yang ditinggalkan bagi orang itu di alamat tersebut hendaklah disifatkan telah disampaikan dengan sewajarnya kepadanya.

Pampasan jika pertuduhan tidak berasas

224. Bilamana mana-mana orang menyebabkan Pegawai Penguatkuasa Agama atau pegawai polis menangkap seseorang lain, maka jika didapati oleh Hakim yang mengambil perhatian tentang kes itu bahawa tidak ada alasan yang mencukupi bagi menyebabkan penangkapan itu, Hakim boleh mengaward apa-apa pampasan, yang tidak melebihi seratus ringgit, yang hendaklah dibayar oleh orang yang menyebabkan penangkapan itu kepada setiap orang yang ditangkap sedemikian kerana kerugian masa dan apa-apa perbelanjaan yang ditanggung olehnya dalam perkara itu sebagaimana yang difikirkan patut oleh Hakim itu.

Hakim tidak boleh bertindak jika mempunyai kepentingan

225. Tiada Hakim boleh membicarakan apa-apa kes yang mengenainya atau dalamnya dia menjadi suatu pihak atau dia mempunyai kepentingan peribadi.

Keterangan

226. Dalam mana-mana prosiding di bawah Ordinan ini, Mahkamah hendaklah mematuhi segala peruntukan Undang-Undang Islam berhubungan dengan bilangan, kedudukan atau kualiti saksi atau keterangan yang dikehendaki untuk membuktikan apa-apa fakta.

Penggunaan denda

227. Mahkamah yang mengenakan apa-apa denda di bawah kuasa mana-mana undang-undang yang sedang berkuat kuasa boleh mengaward bahagian denda itu kepada seseorang pemberi maklumat.

Jawatankuasa Kaedah-Kaedah Mahkamah Syariah

228.—(1) Maka hendaklah ditubuhkan suatu Jawatankuasa yang dinamai Jawatankuasa Kaedah-Kaedah Mahkamah Syariah yang terdiri daripada—

(a) Ketua Hakim Syarie yang hendaklah menjadi Pengerusi;

(b) seorang wakil Majlis Islam Sarawak;

- (c) seorang wakil Kamar Peguam Besar Negeri;
- (d) seorang wakil Persatuan Peguam-Peguam Syarie; dan
- (e) dua orang anggota lain yang dilantik oleh Ketua Hakim Syarie.

(2) Anggota yang dilantik di bawah 'subseksyen (1)(e) hendaklah memegang jawatan selama tempoh dua tahun dan layak dilantik semula.

(3) Ketua Pendaftar Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah menjadi Setiausaha Jawatankuasa Kaedah-Kaedah Mahkamah Syariah.

Kaedah-kaedah

229. (1) Jawatankuasa Kaedah-Kaedah Mahkamah Syariah boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, membuat kaedah-kaedah bagi menjalankan peruntukan Ordinan ini, dan khususnya, tetapi tanpa menjejaskan keluasan peruntukan yang terdahulu, kaedah-kaedah itu boleh membuat peruntukan bagi—

- (a) fi yang boleh ditetapkan di bawah Ordinan ini;
- (b) borang, buku akaun, laporan dan dokumen lain yang hendak digunakan berkenaan dengan apa-apa perbuatan atau benda yang dibuat di bawah atau menurut Ordinan ini; dan
- (c) perjalanan Mahkamah, bentuk dan kaedah pelaksanaan surattara dan pelantikan mana-mana pegawai atau ejen Mahkamah.

(2) Jawatankuasa Kaedah-Kaedah Mahkamah Syariah boleh, melalui perintah, meminda Jadual.

Rujukan kepada Undang-Undang Islam

230.—(1) Mana-mana peruntukan atau pentafsiran mana-mana peruntukan dalam Ordinan ini yang tak konsisten dengan Undang-Undang Islam hendaklah, setakat ketakkonsistenan itu, terbatal.

(2) Jika terdapat lakuna atau sekiranya ada apa-apa perkara yang tidak diperuntukkan dengan nyatanya oleh Ordinan ini, maka Mahkamah hendaklah merujuk kepada Undang-Undang Islam.

Pemansuhan dan peralihan

231.—(1) Ordinan Acara Jenayah Syariah, 1991 [*Ord. No. 8/91*] adalah dengan ini dimansuhkan.

(2) Jika mana-mana kes dan perkara yang belum selesai di hadapan mana-mana Mahkamah apabila mula berkuatkuasanya Ordinan ini, peruntukan Ordinan ini hendaklah terpakai berkenaan dengan prosiding kes atau perkara itu setakat yang ia tidak menyebabkan ketakadilan.

JADUAL

(*Seksyen 229 (2)*)

BORANG 1

ORDINAN TATACARA JENAYAH SYARIAH, 2001

(*Seksyen 22 (5)*)

DI DALAM MAHKAMAH DI

WARAN PENAHANAN

No.

Kepada Pegawai Yang Menjaga Penjara/Balai Polis di,

Kes Jenayah No. tahun 20

BAHAWASANYA (kemudian daripada ini disebut "tertuduh") telah pada hari ini dibawa ke hadapan Mahkamah ini dan dipertuduh melakukan kesalahan dan adalah perlu tertuduh ditahan.

Waran ini memberi kuasa dan menghendaki kamu menerima tertuduh ke dalam jagaan kamu bersama dengan waran ini dan menahannya dengan selamat di dalam Penjara/Lokap Polis sehingga haribulan apabila kamu hendaklah menyebabkannya dibawa ke hadapan Mahkamah ini pada jam pagi pada hari itu melainkan jika sementara itu kamu diperintahkan selainnya.

Diberikan di bawah tandatangan saya dan meterai Mahkamah pada haribulan 20

(METERAI)

.....
Tandatangan Hakim

BORANG 2

ORDINAN TATACARA JENAYAH SYARIAH, 2001

(Seksyen 28 (1))

SAMAN KEPADA SESEORANG TERTUDUH

Kepada beralamat di

.....

BAHAWASANYA kehadiran kamu adalah perlu untuk menjawab pertuduhan
.....
dan dengan ini kamu dikehendaki hadir sendiri pada haribulan
20 jam pagi di hadapan Mahkamah Tinggi
Syariah/Mahkamah Rendah Syariah di

Bertarikh pada haribulan 20.....

(METERAI)

.....
Tandatangan Hakim

BORANG 3**ORDINAN TATACARA JENAYAH SYARIAH, 2001***(Seksyen 32 (1))***WARAN TANGKAP**

Kepada:

.....

.....

BAHAWASANYA
 beralamat di
 adalah dipertuduh atas kesalahan

Maka kamu adalah dengan ini diarahkan menangkap
 tersebut dan membawanya ke hadapan Mahkamah Tinggi Syariah/Mahkamah
 Rendah Syariah di

Bertarikh pada haribulan..... 20

(METERAI)

.....
Tandatangan Hakim

Waran ini bolehlah diendorskan seperti berikut:

Jika tersebut membayar sendiri jaminan
 sejumlah ringgit dengan seorang atau dua orang penjamin
 setiap seorang sejumlah ringgit untuk hadir di
 hadapan Mahkamah Tinggi Syariah/Mahkamah Rendah Syariah di
 pada haribulan
 20 dan untuk terus hadir sehingga saya mengarahkan selainnya, dia bolehlah
 dilepaskan.

Bertarikh pada haribulan 20.....

(METERAI)

.....
Tandatangan Hakim

BORANG 4

ORDINAN TATACARA JENAYAH SYARIAH, 2001

(Seksyen 47 (1))

WARAN GELEDAH

Kepada:

.....

.....

BAHAWASANYA maklumat bertulis telah dibentangkan di hadapan saya mengenai pelakuan (atau pelakuan yang disyaki) kesalahan di bawah seksyen

MAKA waran ini memberi kuasa dan menghendaki kamu memasuki dalam tempoh tidak lebih daripada 7 hari dari tarikh waran ini rumah (atau tempat atau premis) yang beralamat di dengan apa-apa bantuan yang diperlukan, dan menggeledah tiap-tiap bahagian rumah (atau tempat atau premis) itu dan menangkap mana-mana orang yang didapati melakukan kesalahan yang disebut terdahulu, dan dengan segera membawa mereka ke hadapan saya atau Mahkamah.

Diberikan di bawah tandatangan saya dan meterai Mahkamah pada
haribulan 20

(METERAI)

.....
Tandatangan Hakim

BORANG 5

ORDINAN TATACARA JENAYAH SYARIAH, 2001

(Seksyen 54 (2))

MAKLUMAT KEPADA PEGAWAI PENGUATKUASA AGAMA

No.:

Tarikh: Masa pagi/petang.

Nama:

Kad Pengenalan No.: Umur

Pekerjaan:

Alamat:

Saya dengan ini memberikan maklumat yang berikut—

.....
.....
.....
.....

.....
Tandatangan Pemberi Maklumat

Maklumat di atas diberikan secara bertulis/lisan dan telah ditulis dan ditandatangani oleh pegawai di bawah ini dan dibacakan kepada pemberi maklumat.

.....
Tandatangan Pegawai Penguatkuasa Agama

Bertarikh pada haribulan 20

BORANG 6

ORDINAN TATACARA JENAYAH SYARIAH, 2001

(Seksyen 74 (I))

MAKLUMAT KEPADA HAKIM

No. :

Tarikh: Masa: pagi/petang.

Nama:

Kad Pengenalan No. : Umur:

Pekerjaan:

Alamat:

Saya dengan ini memberikan maklumat yang berikut—

.....
.....
.....
.....

Saya dengan ini mengaku dengan sesungguhnya bahawa maklumat di atas adalah benar dan tiada yang lain melainkan yang benar belaka.

.....
Tandatangan Pemberi Maklumat

Di hadapan saya,

.....
Tandatangan dan Meterai Hakim

Bertarikh pada haribulan 20

DICETAK OLEH PERCETAKAN NASIONAL MALAYSIA BERHAD, KUCHING, SARAWAK
Tel: 082-241131, 241132, 248876 Fax: 082-412005
E. mail: pnmbke@printnasional.com.my
Website: <http://www.printnasional.com.my>
BAGI PIHAK DAN DENGAN KUASA PERINTAH KERAJAAN SARAWAK